

STUDENTEN WEEKBLAD

12^e Jaargang.

No. 4.

HOOFDREDACTEUR: J. E. A. DE VOGEL.
REDACTEUREN: H. G. NOLEN, H. TH. BAART DE LA FAILLE,
C. A. PIEK, W. M. ROESSINGH VAN ITERSON.
VAST MEDEWERKER IN ZAKE STUDIEBELANGEN: L. J. POLDERMAN.

Donderdag

28 Oct. '09.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is /3,50, bij vooruitbetaling /3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. W. WALTMAN JR.
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdagmiddag 4 uur aan het Redactie-adres: Vlamingstraat 34; daarna en slechts dan, wanneer toch opname in het eerstvolgend nummer gewenst is, aan dat van den hoofdredacteur: v. Leeuwenhoeksingel 17.

Inhoud.

Wetswijzigingen.

Van een Dakpan, door v. d. W.

The Coming Christ.

Voor onze Koloniale.

Aanvulling der stand ledenlijst D. S. C.

Adresveranderingen.

Bibliotheek der S. P. — Nieuw aangeschafte boeken.

Berichten en mededeelingen.

Metallografie.

Feuilleton. — Zoo zal het worden.

William Froude. — Vergadering van Woensdag 27 Oct., door J. K.

Weerbaarheid.

Sociologie?? door S.

Boekbespreking.

Ontvangen boeken.

Berichten en mededeelingen.

Agenda.

Wetswijzigingen.

De commissie uit het D. S. C., benoemd om voorstellen te doen voor wijzigingen in het gedeelte der wet, dat op het lustrum betrekking heeft, is tot overeenstemming gekomen en verzoekt ons het volgende ter kennis van leden van het Corps te brengen, ten einde hen bekend te maken met het belangrijke ontwerp dat in de komende corpsvergadering ter tafel zal worden gebracht.

De commissie, die zich bezighoudt met de bestudeering van de te treffen maatregelen om bij een volgend lustrum een nieuw financieel fiasco te voorkomen heeft uitvoerige adviezen aan den Senaat gestuurd.

De senaat zal spoedig zijn definitief voorstel tot wetswijzigingen bekend maken en dan zullen in een corpsvergadering de beslissingen moeten vallen.

Een levendige belangstelling onder de corpsleden is wel een eerste vereischte om tot een goede oplossing te geraken.

Een levendige belangstelling, die zich uit in een zorgvuldig bestudeeren der voorstellen, in een talrijk bezoek aan de vergadering.

In overleg met den Senaat leek het wenschelijk om de verschillende meeningen omtrent de hoofdzaken ter kennis van de leden te brengen en de commissie koos het druk gelezen S.-W., als beste hulpmiddel.

't Kwam ons 't beste voor in korte stelling de grondbegrippen weer te geven.

1. De regeling van de lustrumfeesten dient opgedragen te worden aan één commissie.

2. Deze commissie zal alléén verantwoordelijk zijn; waaruit dus volgt dat sub-commissies ondergeschikt en slechts binnen de grenzen door wet- en lustrum-commissie te stellen, zelfstandig zijn.

3. 't Is wenschelijk zoo min mogelijk werken in eigen beheer te doen uitvoeren.

4a. Het komt met de plaats van den Senaat overeen, dat hij in zijn geheel deel uitmaakt van de lustrum-com-

missie. Door een betere regeling kan gezorgd worden, dat deze nieuwe lustrumcommissie-leden nog bijna de geheele uitvoering van de werkzaamheden mee maken, waarvan ze dus nu de verantwoordelijkheid kunnen dragen.

4b. De Senaat heeft niet wettelijk zitting in de lustrumcommissie. De functies zijn wel vereenigbaar. De Senaat heeft het recht de lustrumcommissie te controleeren en verhoudt zich dus tot haar, zooals tot het bestuur van een corpsvereniging.

5a. Het feest dient opgezet te worden met de volgende middelen:

de bestaande lustrumkas;

de opbrengst van een hoofdelijken omslag, die een nader vast te stellen bedrag niet mag overschrijden.

Vrijwillige bijdragen vormen een reservefonds, dat alléén gebruikt mag worden wanneer de corpsvergadering toestemming verleent.

5b. De corpsvergadering dient vast te stellen met welk bedrag het feest opgezet zal worden. — Het ontbrekende op de begroting, wordt zoo veel mogelijk door vrijwillige bijdragen gedekt. Er is geen reserve fonds als bedoeld onder a. Mocht aan den totaal som nog wat ontbreken, zoo wordt dit hoofdelijk omgeslagen.

6. Om een evenwicht te hebben voor de talrijke onjuistheden bij het begrooten gemaakt is het wenschelijk a % van het totaal bedrag der uitgaven er aan toe te voegen voor overschrijding van deze posten.

Tevens dient nog a % van hetzelfde bedrag uitgetrokken te worden voor onvoorziene posten. (Voorbeeld uit 't vorig lustrum: Steenen van de groote markt).

7. Van overwegend belang voor het welslagen van een lustrumfeest is goede orde van het financieel beheer. Sterke centralisatie is hier noodzakelijk.

8. De lustrumcommissie zal verplicht zijn in een huishoudelijk reglement hare werkzaamheden te regelen. Dit reglement wordt in een corpsvergadering behandeld.

9a. Om te beletten dat het lustrumfeest te groot wordt opgezet dient men een maximum bedrag der begroting te bepalen dat o.a. afhankelijk is van het aantal leden.

9b. 't Is onjuist om in de wet de omvangrijkheid van het feest vast te leggen.

Waar de meeningen van de commissieleden verschillen zijn de nummers van a en b voorzien.

Van een Dakpan.

Veel dakpannen leven voort zonder te denken. Dit geeft hun een twijfelachtig genoegen, want ze ondervinden geen pijniging van niet kunnen vinden, omdat ze geen raadselen zien.

Maar er zijn ook dakpannen, die wél het onverklaarbare trachten op te helderen: altijd zal hun duister blijven, wat ze eens niet begrepen, totdat...?

Want de dakpan heeft twee oogen. Met het een ziet hij den hemel in, met het andere leert hij donkere zolders kennen. En iedere dakpan ziet met beide oogen, maar er zijn er die ook kijken. Heeft de dakpan dit eens gedaan, dan rust hij niet, zijn leven lang, om te begrijpen hoe één kan wezen, dat wat zijn beide oogen hem als zoo verschillend leeren. En hij luistert met beide zijn ooren en denkt en denkt, hoe te rijmen, tot 't wordt één heldere wereld, de twee werelden die daar voor hem leven.

Daarboven staat de groote wijde hemel; wat blinkt deze schoon als de zon komt leven en glanzen, als 't oneindige blauw dieper en verder gaat welven, met haar eeuwigen lach over steden en dorpen, over vlakten van bloemen in tallooze kleuren en over de rimp'lende vlakten van zee. Het oog naar den hemel gericht zegt de dakpan: het leven is schoonheid, is lach van verrukking, is lichte blijheid. In zijn oor hoort hij het zingen dat stijgt uit duizend monden, dat jubelt van dank voor het heerlijke leven.

Dan weer is 't nacht en schittert het fulpen gewelf met ontelbare zilveren sterren. Zacht ruischt in zijn oor de koele avondwind en vertelt van het rusten der landen, van fluist'ren van minnende menschen, van kalmte voor moede zwerveling.

Of komen in onbarmhartig gejaag de wilde gevaarten van wolken de tastbare duisterte brengen, brult de stormwind vernieling, dan toch in de grootste ontzetting spreekt het sombere schoon!

Als de regenvlagen neergudsen uit vuil-grauwe luchten in plaats van het schijnen der warmende zon, dan ziet de dakpan omhoog en dankt voor de pracht in de wemeling van droppels, en zijn oor hoort het ruischen en klet'ren als weemoedvolle tonen, die nog dieper de schoonheid doen voelen.

Maar die andere wereld, dat leven beneden hem! Hij ziet er slechts vale schemering heerschen, hij hoort slechts 't zuchten, de stomme angstkreet van ellende. En het is er o, zoo eentonig: altijd 't kreunen, daar uit dien hoek van 't stroobed; altijd dat bleeke gezicht, dat komt en gaat, zoo geruischloos, om die op 't bed te verzorgen: alles in dompige lucht in groezelend half-duister. Van nog dieper beneden zich hoort hij aldoor dat gonzende stemmagedreun, met plots soms een angstkreet er schril boven uit; of een heldere, vroolijke lach, juichend verbreekt het stadig gezoem; en dat is het ergste van alles, want dat klinkt ondraaglijk valsch door de sombere wanhoop daar voor hem.

Voor die twee werelden bleef een dakpan in knagend onzeker. Hoe die te rijmen? Hoe te verklaren, dat zijn oog en zijn oor, welke waren naar bovengericht hem leerden lichte vroolijkheid en donkere rust, maar in en om alles de goddelijke schoonheid, en dat zijn oog en oor in aandacht gespannen voor alles omlaag, slechts merkten zwarte ellende in schijn van het valsche halfduister. Jaren peinsde de dakpan.

Toen werd het eens nacht en de hemel zoo donker; en boven hem was 't guur en wild. Steeds wilder de vlagen; en boven en onder was alles nu zwart, alles gejammer; alles de wanhoop nabij. In eens meende de dakpan gevonden te hebben: zijn oog en zijn oor die den hemel hadden verkondigd, hadden gelogen! Niets bestond dan ellende in heel klein hokje, dat schokte in 't rukken van razenden wind. O vreeslijkheid, dat het groote, het schoone slechts leugen moest zijn. Nu greep ook hem die wanhoop van 't zoldervertrekje. Tot plots . . . geweldig in 't razen een onzichtbare macht hem aangreep, was 't waarlijk een macht uit dien hemel? hem aangreep, oprukte en pletterde neer op den zolder.

Tegelijk brak het duister en groot was het licht, de hemel werd blauw en diep tot in eind'looze verte. Dan in eens kwam de zon en heel de wereld was stralend; en 't was of iedere zonnestraal zong een lied van jubel, van leven, van schoonheid die heerscht over alles!

Dit zag de dakpan, verbroken als hij was, maar nu ziende met beide oogen tegelijk en zolder en hemel, hoorende met beide ooren, ja, 't gekreun van het ziekbed, maar levenwekkend de zang uit den hemel.

Hij zag slechts één seconde, want zijn breuk was zijn dood, maar hij begreep nu het raadsel: hij zag hoe hij zelf had gestaan, tusschen hemel en zolder, hoe hij zich zelf in den weg had gestaan. Hij zag dat zijn dood juist was het begrijpen, dat hij moest brèken, om te zien tegelijk zolder en hemel.

v. D. W.

The Coming Christ.

Maandag 25 October sprak Mevr. Annie Besant haar schitterende prophetie uit in de groote zaal van het Concertgebouw te Amsterdam, waarvan ik eenige aantekeningen maakte voor het S.-W., die vele gebreken aankleven, omdat het zijn eigenaardige bezwaren meebrengt Hollandsche aantekeningen van Engelsche sprekers te maken.

Waar wij in de toekomst willen zien, moeten wij haar in het verleden zoeken.

Zien we hoe zelfvoldaan de Kerk een eeuw geleden was en hoe weinig resultaten zij bereikte, door het gebrekkig verkeer eenzijdig opgegroeid.

Zien we hoe de ontwikkeling van het wereldverkeer Oostersche ideeën in het Westen bracht en omgekeerd, zoodat de geleerden der geheele wereld zich met dezelfde vraagstukken bezighouden als waren de scheidsmuren vervallen en vormden zij een kring, door geen verschil van landaard beperkt.

Voor het eerst na den tijd der Gnostieken wordt door eminente mannen de vraag opgeworpen of de naam Jezus Christus, Christus Jezus ook een letterlijke beteekenis heeft en wat met die letterlijke beteekenis bedoeld kan worden, waardoor velen tot de conclusie zijn gekomen, dat Christus een titel is.

In de Grieksche mysteriën werd de term Cristos voor een graad van inwijding, voor een geestelijk ontwikkelbare toestand gebruikt.

Het gevolg dezer ontdekkingen is een mystieke neiging bij de kerkelijke leiders en het zoeken naar de beteekenis dezer titel.

Zoo spreekt Paulus de wensch uit in een zijner zendbrieven dat Christus, (de geestelijke toestand) geboren, ontwikkeld zal worden in het hart van de geloovigen en spreekt van het verloop der ontwikkeling van zoo iemand na de geboorte van Christus (de geestelijke toestand).

Hoe de menschelijke geest goddelijk is en dat langzamerhand de persoonlijkheid als een tabernakel Gods erkend wordt.

Vele moderne christenen verwachten de zaligwording der wereld van de ontwikkeling dezer Christusnatuur in zichzelf, waardoor de Godgeest in hooge mate ontwikkeld wordt en de godsdienstigen aller landen keeren zich af van het dogma dat de groote geheele waarheid niet omvatten kan en wenden zich tot een goddelijken Algeest.

Doch Christus is niet alleen een titel, een geestestoestand, maar een bovenmenschelijk geestelijk wezen, dat een bepaalde functie tegenover de geheele wereld heeft, een onsterfelijk wezen, (zie Paulus, Hebrëen 13:8), dat zich manifesteert, wanneer het hem goeddunkt.

Hetzelfde wezen dat in andere godsdiensten anders genoemd is, in dezelfde functie, in Hindoestan door Gautama bekleed onder de titel van Bodhisathwa, letterlijk Hij wiens wezen Wijsheid is, wiens wezen Waarheid is.

De Boedhisten zien in de Boedha een generatie, na generatie terugkeerende zelfde figuur die voor verschillende volkeren passende godsdiensten in het leven, roept allen uitvloeisels van dezelfde waarheid en slechts in vorm verschillend.

Wel wil het Christendom een speciale plaats innemen in de kring der godsdiensten en aanspraak maken op een leeraar voor zich alleen, maar grootscher en ruimer is het begrip, dat alle godsdiensten opzien tegen denzelfden leeraar.

De erkenning hiervan legt de band tusschen Oost en West en buigende voor dezelfde grootheid zullen alle natieën van die werkelijke Eenheid van de Waarheid genieten, die door een en hetzelfde wezen in zoovele vormen verspreid werd.

Uit een broederschap van geestelijke leiders, oudere broeders die de volmaaktheid lang bereikt hebben, wordt bij de vorming van een nieuw ras, een leeraar afgezonden, die een nieuw type van menschen bouwt.

Zie slechts hoe de Hindoebeschaving in de godsdienst wortelt. Een beschaving die na 10.000 jaren zulke resten van gracieuse ontwikkeling en schoonheid van leven bezit.

Zie hoe de volksverhuizingen van uit Centraal Azië geleid werden langs de Middellandsche zee door Hermes, den drierwerf Groote, de Perzen door Zoroastor en de Celtische rassen door Orpheus.

Allen waren emanaties van hetzelfde groote geestelijke wezen, dezelfde leeraren met dezelfde boodschap.

Toen de Romeinsche beschaving haar toppunt bereikt had, trad Christus op de voorgrond en legde de fundamenten van een groote wereldgodsdienst, die niet zooals de voorgaanden op het familieleven gebaseerd was, maar op het individu als eenheid.

In de afgelopen 2000 jaar heeft het Teutonische ras zich wetenschappelijk ontwikkeld.

Er wordt logisch gearchitueerd, gespecialiseerd en uit het oneindig kleine wordt het groote afgeleid.

Het type van het Celtische ras is hartstochtelijk en heerschzuchtig geworden vol idealisme en smaak.

Voor het Christendom was de familie het uitgangspunt die als kind in de staat thuis hoorde en werden familieplichten en staatsgevoel aangekweekt.

Het Christendom vormde krachtige persoonlijkheden die hun intellect ontwikkelden, zich afscheiden en zich zelf tegenover de buitenwereld stelden.

Een scherpe strijd om het bestaan van man tegen man, kenmerkte deze maatschappij, waarin de krachten der sterkeren gebruikt worden om de zwakkeren te onderdrukken en eigen voordeel te bereiken, waarbij de rechten van den mensch met de voeten getreden worden, tot de hevige drang naar vrijheid door gerechtigheid omwentelingen als de Fransche Revolutie en de Bevrijding der Amerikaansche Staten veroorzaakten die wijzen op het doorbreken van het eenheidsidee dat de sterkeren moeten werken voor de zwakken.

Zoo worden de Christelijke dogma's stuk voor stuk verlaten.

De persoonlijke zaligmaking wordt, zoo als Christus deed, ondergeschikt gemaakt aan de belangen van het geheel. Het eenheidsgevoel neemt hand over hand toe en idealen van een nieuwe en betere maatschappij, van een broederlijker beschaving vinden hun plaats bij het jonger geslacht.

Een nieuw ras, geleid door den ouden leeraar met een nieuwe politiek moet gevormd worden. Dezelfde groote geest zal zich weer manifesteren en het nieuwe ras leiden.

Welk type zal dit ras hebben, dat een zooveel liefdevoller beschaving moet grondvesten?

Het zal geestelijk zijn. Geestelijkheid die verstandelijkheid zoover overtreft dat de roem van geen veldheer, keizer of geleerde uit de oudheid in vergelijk kan treden met de roem en vermaardheid die Boedha of Christus door de eeuwen heen genoten hebben.

Waar de grootste beschermende kracht ter wereld in de ware Godsdienst ligt, richt bijgeloof de grootste verwoestingen aan.

Welke godsdienst zal de nieuwe leeraar prediken in welke vorm zal zij van zijn lippen vloeien?

Broederschap onder de menschen en in alle levende wezens het ééne leven waaruit zij en wij sproten erkennend, zullen wij elkander verdragen.

Er is geen afgescheiden bewustzijn, maar al het bewuste is een deel van het eene bewustzijn.

Er is geen wil of het is de goddelijke wil.

De erkenning hiervan sluit een hechte solidariteit in van de menschen onderling, die het licht hunner godsdiensten zullen erkennen als een kleur uit het spectrum van het helwitte licht der waarheid, dat over ons allen schijnt, maar ons kleurt omdat wij niet alles kunnen absorberen.

Zoo zal ieder een aanzicht van het licht vertegenwoordigen en rond de nieuwe Christus zullen de godsdiensten zich broederlijk rangschikken als de kleuren van het zonnenspectrum, zij zullen blijven wat zij zijn, maar elkander broederlijk verdragen en erkennen.

In de maatschappij zal coöperatie concurrentie vervangen, vredelievend zullen de menschen elkaar helpen, de vluggeren van geest zullen de zwakkeren helpen, omdat zij voelen, dat die zwakkeren een zwakheid van hun zelf is.

Met afschuw zal de geestelijke barbaarschheid dezer tijden verlaten worden.

Wetten zullen volkeren aan elkander verbinden en hun verhouding regelen en de vele schanddaden, bij kolonisatie en anderszins bedreven, zullen wettelijk tegengegaan worden, zooals politie straatschenderij en diefstal tegengaat in de kleinere maatschappij.

Bij deze dageraad der broederschap zal heerlijkheid de ellende vervangen, een groot leeraar zal ons leeren en de zwakken zullen beschermd worden.

De tijd is aangebroken!

En aan hen, die dit voor een utopie houden, zij gezegd, dat alles wat helder gedacht kan worden, ook in werkelijkheid mogelijk is en ten uitvoer gebracht kan worden.

De jongeren zullen wij bezielen met dit heilige vuur, dat zich door de menschheid zal verspreiden tot zij in lichte laaie staat, de dichter zal het zingen, de leeraar zal het spreken.

Gij jongeren kunt de pioniers zijn van het nieuwe ras onder leiding van die komende Christus, die U leiden zal.

Daarna verliet zij het podium, terwijl het verlegen handgeklap angstig wegstierf.

Voor onze Kolonialen.

Wie helpt ons aan boeken voor onze kolonialen? In de vredesgarnizoenen in Indië hebben onze soldaten dikwijls veel vrijen tijd. Veel gelegenheid tot ontspanning bestaat daar niet; wat moeten zij in hun vrijen tijd doen? Wij zouden hen nu zoo gaarne in de gelegenheid stellen goede boeken te lezen en daarom op de grootste garnizoensplaatsen flinke bibliotheken vormen. Wij kunnen die boeken niet koopen, maar wilt gij ze ons niet geven? Als gij uw boekenkast eens nagaat zult Gij allicht allerlei boeken vinden op welke behoud gij geen prijs meer stelt; zend ons die dan toe. Ons leger in Indië bevat zoo velerlei elementen, waarvoor wij alle goede lectuur kunnen gebruiken, christelijke lectuur, jongensboeken, boeken voor ouderen, goede romans, reisverhalen, geschiedenisboeken, enz. enz. zoowel in het Hollandsch als in het Duitsch, Fransch of Engelsch.

En dan hebben we nog een tweede verzoek. Jarenlang waren we in de gelegenheid tegen het Kerstfeest allerlei kalenders en blaadjes aan onze kolonialen te zenden, wat door hen op hoogen prijs werd gesteld. De heer Gruys te Zaandam zorgde er voor, (niet tegenstaande hij steeds bedlegerig was), dat de noodige gelden bijeen kwamen. Hij kan zich thans met dien arbeid helaas niet meer belasten, daar zijn lichaam te zeer verzwakt is. En toch zouden hij en wij zoo gaarne ook met die lectuurzending voortgaan. Wilt gij ons ook daarbij helpen?

Onze kolonialen zijn flinke soldaten. Aan ons leger in Indië hebben wij veel te danken. Maar zij staan in de Indische Maatschappij vrijwel alleen. Met de burgerij hebben zij zoo weinig omgang, terwijl zij in Indië zooveel missen wat het leven aangenaam maakt. Toon nu eens uwe belangstelling in hun lot. Doe wat gij kunt en zend boeken of gaven onder het motto „Voor onze kolonialen” aan een der ondergenoemde adressen.

Het bestuur der Vereeniging voor Evangelisatie onder de militairen in Nederlandsch Indië:

- Ds. H. TEN KATE te Sliedrecht, *voorzitter*.
 Jhr. Mr. A. F. DE SAVORNIN LOHMAN JR. te Haarlem, Prinsenvolwerk, (ook Keizersgracht 547, Amsterdam) *secretaris*.
 Ds. M. A. ROUWENHORST te Leersum, *penningmeester*.
 Dr. J. R. SLOTEMAKER DE BRUINE te Utrecht, Weistraat 132.
 H. A. I. LEEBRUGGEN te Velp bij Arnhem.
 G. J. G. C. GRAAF VAN ALDENBURG BENTINCK te Amerongen.
 A. BIERENS DE HAAN te Haarlem.
 B. L. HAGEDOORN te Den Haag, Conradkade 28.

Behalve bovengenoemde heeren heeft zich bereid verklaard om boeken en giften voor onze kolonialen in ontvangst te nemen de heer Dr. J. GROENEWEGEN, Oude Delft 90, Delft.

Aanvulling der opgave van den Stand Ledenlijst D. S. C.

1 October 1909 hebben bedankt voor het Lidmaatschap van het D. S. C. de heeren:

G. W. van Aardenne.	H. Huysman, w. r.
J. M. B. Adriani.	H. Seydenzaal.
H. P. C. de Balbian.	L. G. Langguth Steuerwald.
J. Bührmann.	J. Veldkamp.
J. J. v. d. Poest Clement.	O. A. Verwey.
P. C. S. van Hattem.	J. Vrins.
A. W. Herklots.	A. J. F. Weygers.

Adresveranderingen.

J. D. Havermans	naar Stadhoudersstr. 16, Rijswijk.
S. H. A. Hölzenspies	„ Hugo de Grootstraat 111.
F. A. G. Kleyn	„ Binnenwatersloot 28.
B. Stephan	„ Oude Delft 206.
C. S. Vlieland Heint	„ Molenstraat 26, den Haag.
D. C. de Waal	„ Oude Delft 208.

Bibliotheek „Societeit Phoenix”.

NIEUW AANGESCHAFTE BOEKEN.

I. NEDERLANDSCH.

Geyerstam, — Een strijd der Zielen.
 Samuel Goudsmit, — Persoonlijkheid.
 H. J. Bouten, — Het Hoofd der Dakoiten.
 Jeanne Reyneke van Stuwe, — Het leege Leven.
 Willem Schürmann, — Sterren en Strepen. Amerikaanse Schetsen.
 Carry van Bruggen, — Goenong-Djatti.

II. FRANSCH.

M. Maeterlinck, — Théâtre. 3 vol.

III. ENGELSCH.

Jerome H. Jerome, — They and I.
 Bernard Shaw, — How he lied to her Husband, the admirable Bashville.

IV. DUITSCH.

E. Stilgebauer, — Der Eroberer.

X. KUNST EN KUNSTGESCHIEDENIS.

Pol de Mont, — Het Schildersboek. Vlaamsche Schilders der 19e eeuw.

G. Kahn, — Das Weib in der Karikatur Frankreichs.

XIV. BROCHURES.

C. J. van Holthe tot Echten, geb. Kuyper van Harpen, — Heeft de Groentijd nog reden van bestaan?

BERICHTEN EN MEDEDEELINGEN.

ALMANAK D. S. C. 1910.

Gezelschappen, die in den Almanak wenschen te worden opgenomen, moeten hunne Besturen vóór 10 November a.s. aan de Almanak-Redactie bekend maken.

DE ALMANAK-REDACTIE.

Den inzender, onder motto R. L. A. S. wordt verzocht, ter nadere bespreking, zijn naam aan de Redactie bekend te maken.

DE ALMANAK-REDACTIE.

ADVERTENTIE.

Aangeboden: een
Eettafel voor 5 à 6 heeren.

Adres PEPPERSTRAAT 9.

Gelegenheid voor
KOFFIETAFEL

voor 3 of 4 Heeren,

tegen billijken prijs. Adres COENDERSTRAAT 33.

TE HUUR:

een Zitkamer aan de straat,

met groote Slaapkamer, voor f 20 per maand.

Adres PINKE, Oude Langendijk 13, alhier.

J. W. STOUTJESDIJK, Hofwijckplein 81

DEN HAAG

==== REPETEERT: ====

Toegepaste Mechanica.

ALMANAK 1910.

De Commissie tot Redactie van den Almanak, maakt bekend, dat zij voornamelijk behoefte heeft aan teekeningen voor:

Vignet,
 Schutblad,
 Tusschenschutbladen,
 Societeit Phoenix,
 Apollo,
 Vrije Studie,
 Debatingclub,
 Carrouselvereniging,
 Studenten Tooneelgezelschap,
 IJclub,
 Voetbal- en Cricketvereniging,
 Weerbaarheid,
 Amateur-Fotografenvereniging,
 Civiel- en Bouwkundig Leesgezelschap,
 Lawntennisclub,
 Sportvereniging,
 Schaakclub,
 Hockey- en Bandyclub,
 Igov,
 Technisch Leesgezelschap,

daar nog slechts een inzending teekeningen van één persoon haar bereikte.

Wat betreft het mengelwerk ontving de Redactie eenige regels gedicht, terwijl proza door afwezigheid uitblonk.

Varia kwamen nog hoegenaamd geene in.

Zoo is de toestand, eenige weken voordat het mengelwerk en de teekeningen afgedrukt moeten zijn!

DE ALMANAK-REDACTIE.

(Zie verder Tweede Blad).

SOCIAAL-DEMOCR. ARBEIDERSPARTIJ. - Afd. DELFT.
OPENBARE VERGADERING op ZATERDAG 30 October,
 's avonds half negen. in de Kleine Concertzaal van
 Stads Doelen. Spreker A. H. GERHARD, van A'dam.
 — Onderwerp: „Klassenstrijd”. — Debat vrij. —
 Entrée voor arbeiders 5 cent, voor niet-arbeiders 25 cent.
 Seriekaart voor 6 vergaderingen f 1,—.

RIJKSBOUWKUNDIG-OPZICHTER-TEEKENAAR
 beveelt zich beleefd aan voor het

Opwerken van Teekeningen

en het geven van

Les in Practische Bouwkunde.

Adres: 2de Sweelinckstraat 236, DEN HAAG.

Gevraagd

tegen contante betaling: MOTORFIETS,
 AUTO, DRAAIBANK, losse MOTOR
 en alles op dit gebied.

Brieven onder No. 5248 S. W., Bureau van dit Blad.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 28 OCTOBER 1909. No. 4.

Metallografie.

Leeghwater hield over dit onderwerp Woensdag jl. zijn eerste vergadering, waarin als spreker optrad de heer E. B. Wolff, w. i., van de Nederlandsche Fabriek voor Werktuigen en Spoorwegmaterieel te Amsterdam. De heer Wolff is aan deze fabriek belast met het onderzoek der materialen, waarbij de metallografie den laatsten tijd een grooten rol speelt. Deze tak van onderzoek der verschillende metalen wil niet alleen de vastheid bestudeeren, maar daarenboven de scheikundige samenstelling en de structuur. Kort zij even vermeld dat men dit laatste bereikt door een materiaaldoorsnede te slijpen en daarna te etsen, waarna men de ware aard leert kennen.

De volledige titel van de rede was: „Over de metallografie van het ijzer in verband met gietvormen”. Het meeste ijzer dat gebruikt wordt is n.l. in vloeibaren toestand geweest; uitzondering is dat door puddelen of smeden verkregen. Nu stelde spr. voorop dat alle geslagen ijzer of staal wel in gloeienden toestand is uitgerold en bewerkt, maar daarvoor niet veranderd is van structuur. De fouten die de gietstukken vertoonen, waaruit platen enz. gemaakt worden, zijn dus in de laatsten terug te vinden en worden metallografisch aangetoond.

Wordt staal in de ingot gegoten dan begint het aan de wanden dadelijk af te koelen en te stollen. Eerst zetten zich kristallen af met laag gehalte van C en P. Daardoor komt dus meer naar binnen de overmaat van die stoffen gebonden in de ijzerkristallen voor. Omdat staal een legering is van ijzer en weinig koolstof, kan een kleine verandering in de hoeveelheid C een grooter verschil in hoedanigheid van het materiaal geven. Nu heeft de metallografie aangetoond dat de buitenkant van het stalen gietstuk bestaat uit ferriet, zuiver ijzer, en meer naar binnen het perliet ($Fe + 0,9\%$ C). Wat een kleine verandering van hoeveelheid C beteekent blijkt wel daaruit, dat $0,1\%$ C overeenkomt met ongeveer 11% perliet. Door etsing kleurt men het perliet zwart, ferriet blijft wit en dus kan men nu de doorsnede bestudeeren.

Bij ingot komt dan ook nog in het bovendeel meer koolstof, phosphor en ijzer voor dan in het onderste. De slotsom is dus, dat de scheikundige samenstelling door het geheele stuk verandert en nergens gelijk is aan die van de in den vorm gegoten vloeistof.

Om de krimpholte vindt men steeds een gedeelte, waar uitscheiding van phosphor, zwavel en kool zeer sterk is geweest. Dit gedeelte levert dus zeer onbetrouwbaar materiaal, waarom (ook nog om krimpholte) met verloren kop moet worden gegoten, die dan afgezaagd wordt. Deze uitscheiding heeft overal plaats en is van grooten invloed op de materiaaleigenschappen.

De snelheid van de afkoeling bepaalt de grootte der kristallen. Dunne deelen koelen sneller af of hebben daardoor een fijner structuur. Voegt men hierbij nog de invloed van de uitscheiding, dan is het duidelijk dat deelen van eenzelfde gietstuk met verschillende dikte een sterk van elkaar afwijkende samenstelling vertoonen. Ook bij gietijzer heeft men hetzelfde. Daar kristalliseert koolstof in plaatvorm uit als grafiet, dus bepaalt ook de afkoelingsnelheid de structuur.

Wil men dus goede proefstaven van een of ander materiaal hebben, dan is dat zeer lastig omdat ze niet dezelfde hoedanigheid vertoonen als het stuk dat onderzocht moet worden. Een ketelplaat moet te groot besteld worden. De reepen, die dan vrijkomen, dienen voor onderzoek en dan maar als gemiddelde de samenstelling van de plaat moeten geven. In weinig tijd kan de plaat dus gecontroleerd worden, want men heeft de stukken uit reepen maar te breken, te slijpen en te etsen en weet of het materiaal deugt of niet. Het is een bekend feit, dat de bovenkant en de onderkant van een ketelplaat een verschil in treksterkte van 300 Kg/cm^2 vertoonen, wat geheel uit ontstaan van plaat verklaarbaar is, maar waartegen men moet waken.

Bij gietwerk moet men zich tevreden stellen met het aangieten van de proefstaven aan het stuk, wat niet afdoende is. Beter is nog tegelijkertijd en met zelfde materiaal losse staven te gieten.

In zijn slotwoord drukt spr. er nog eens op, dat we niet kunnen spreken van de eigenschappen van het materiaal, waaruit een voorwerp is vervaardigd, omdat de samenstelling op elk punt anders is.

Bij de gedachtenwisseling wees Prof. Kley erop, dat we hier te doen hebben met een ingenieur uit de practijk die niet tegen de metallografie is, wat zelden voorkomt. Meestal is men bang, dat daardoor de afnemer het materiaal te goed leert kennen en dan het vertrouwen verliest. Op de vraag of men op grond van metallografisch onderzoek materialen kan weigeren aan te nemen, bleek dat niet rechtstreeks te kunnen, omdat men nog is gebonden aan oude vastheidsvoorschriften. Maar een slecht deel, metallografisch opgespoord voldoet niet aan die eischen of men heeft zoo het verlangde bereikt, en dus een betere controle op de deugdelijkheid der materialen dan wanneer men enkel de gewone voorschriften toepast.

FEUILLETON.

Zoo zal het worden.

Voortgedreven door den zoelen lentewind gaat met vorstelijken gang een luchtschip geflankeerd en voorafgegaan door eenige vliegtuigen, alles bemand met een paar correct uitzierende kerels en vroolijke jonge meisjes, die het is aan te zien dat zij zich recht vermaken met het feit, het mensdom met al zijn vervelende aanhangselen ver onder zich te weten, en dus buiten bereik en zelf te zweven in Gods vrije ruimte die geen grenzen heeft, die niemand toebehoort en dus van allen is. Zoo dachten ook waarschijnlijk de vliegers want zij dolden lustig langs en over elkaar. „Zijn we er nog niet” vraagt Lucie die zich bevindt op de voorsteven van het schuitje, aan een naast haar staande jonge man. „Wel neen Luus je weet toch wel dat de speeltuin „Onder 's Heeren zegen” 10 Kilometer loodrecht naar boven is en dat de vliegmaschinen die weg al laveerende moeten afleggen, dan begrijp je toch wel als die recht naar boven wilden zouden ze net komen waar ze niet wezen willen”. „Waar dan!” merkt Luus intelligent op. „Kom hou je me nou voor den gek”? „Is Luus weer bezig”, daarmee mengt Annie zich in 't gesprek. „Ja, Jantje als je wist hoe dat meisje er altoos op uit is om iedereen voor het lapje te houden, maar ik weet ze is heusch zoo dom niet”. „Maar Annie dat zou ik ook niet durven denken”. „Wat niet, Jan?” vraagt Luus met de blauwe waterverf ogen. „Wel kind, Annie dacht dat ik je dom vond”. „Hei hei wat worden

jullie al vertrouwelijk samen, dat zegt al kindje en dat in een luchtscheepje, pas maar op dat ik jullie over een tijdje niet zie als twee kirrende, elkaar liefkozende duifjes op een nokje”.

Krak!!! 't Gesprek verstomt, tengevolge van een hevige schok die het schuitje is toegebracht. Allen blijven roerloos en in stomme angst staan, zitten of liggen al naar gelang zij terecht gekomen zijn. Alleen de eerste stuurman (een ervaren luchtschipper met een geweldig uit ijzeren staven bestaande stofbril, die dient hem er voor te vrijwaren dat hij in een critiek oogenblik een meteor in zijn oogen kan krijgen wat hem het uitzicht zou bemoeielijken) versaat niet. Onder het uiten van de woorden „Vervloekt, wie doet me dat”, rent hij naar voren en verschijnt weldra met een naar uitzierend, pafferig dik mannetje, die voortdurend een varkensblaas krampachtig omkneld houdt, die hem naar boven schijnt te trekken, wat alleen verhinderd wordt door het gewicht van de stuurman die hem bij zijn broekgesp vast heeft zoodat de dikke beentjes akelig omlaag heen en weer bengelden. Een ondragelijke stank vervult intusschen de omgeving en doet alle aanwezigen de zakdoeken voor de neus brengen. Het arme dikkertje schijnt geweldig in de rats te zitten, want als de stuurman zijn mond opent steekt hij hem direct de loef af met de woorden „Neem mij niet kwalijk dames en heeren, ik ben een lijk. Gisteren avond overleed ik aan een te overvloedig gebruik van oesters en poog nu middels deze varkensblaas de hemel te bereiken. Het spijt me, dat ik bezig ben tot ontbinding over te gaan, want eerlijk gezegd walg ik van mijn eigen stank, U wilt mij dit wel niet ten kwade duiden”. Ondertusschen was de verbazing van het gezelschap zichtbaar ten top gestegen. En men zou juist beginnen het lijk met allerlei vragen te

„William Froude”.

Vergadering van Woensdag 27 October.

De voordracht van den Heer E. P. Westerveld, luitenant ter zee, 1ste klasse, was van zeer interessanten aard. Het onderwerp op zichzelf reeds is iets dat ieder met belangstelling vervult. In het eerste gedeelte van de lezing wijdt spreker uit over de ontwikkeling van onze marine in de laatste jaren. Na den tijd van verval van 1885—1892 komt dan de periode, dat aan de tot standkoming van de tegenwoordige vechtswaardige vloot van ons land krachtig is gearbeid. De schepen van het type Koningin Regentes, Holland en Kortenaer verschijnen op het tooneel, waarmede de grondslag gelegd wordt van onze Nederlandsche en Nederlandsch-Indische eskaders.

Duidelijk wordt den toehoorders dat het Indische smaldeel veel zwaarder taak heeft te volbrengen dan het Nederlandsche, daar niet op medewerking van kustforten en legermacht gerekend kan worden. Van daar dat de nieuwste en krachtigste factoren zooals „de Zeven Provinciën” en de twee torpedo-jagers voor Indië zijn bestemd. Spreker wijst er op dat een vloot zooals door ons wordt aangebouwd, een vrij zekere waarborg kan zijn voor onze neutraliteit, niettegenstaande wij niet over Dreadnoughts zullen kunnen beschikken.

Dit laatste type van schip behandelt de Heer Westerveld vervolgens; een type van oorlogsschip, dat vanwege het groote onderscheid met de tot nu gebouwde schepen zoo'n groote sensatie te weeg heeft gebracht. Hier toch wordt gebroken met vele van de tot nu toe gestelde eischen aan een goed slagschip. Zooals de Amerikanen het noemen, is het een schip van het „all biggum principle”. De Heer Westerveld vergelijkt vervolgens de Dreadnoughts van de verschillende groote zeemogendheden, waarvan het onderscheid hoofdzakelijk neerkomt op het verschil in de opstelling van het zware geschut. Van het onderwerp onderzeebooten werd nog het een en ander verteld, maar dat, vanwege departementsgeheimen, natuurlijk niet uitvoerig genoeg kon besproken worden.

J. K.

Weerbaarheid.

De Garnizoenscommandant stelde de geweerbanen weder open voor de schietverenigingen, zoodat de D. S. W. hare oefeningen op M' 95 kan hervatten. Om dadelijk de noodige animo onder de schutters te brengen heeft het Bestuur besloten den volgenden week al onderlinge wedstrijden te doen houden. Dinsdag 2 November zal flobert geschoten worden, in de zaal Pro Patria, Phoenixstraat 68b, van 2—4

overstelpen toen de stuurman ruw opmerkte of hij dat lijk nou maar niet zijn weg zou laten vervolgen.

Welneen laat hem nog wat blijven merkt Jan op, waarop Luus haar instemming met dat plan betoont door langzaam te zeggen „Hé ja”. Zeg lijk zeg hoe heet jij? werd het arme mannetje gevraagd en waarom heb jij zoo veel oesters gegeten. „Ik... ik... weet niet meer hoe ik heet, ik kocht van mijn laatste centen deze blaas om in den hemel te komen”. „Maar mijnheer weet U dan niet dat dat heel hoog is zou uw blaasje die groote druk wel kunnen weerstaan”, vraagt Annie terwijl ze haar neusje begraaft in een met eau de cologne gedrenkt zakdoekje. Ja ja juffrouw zoo zijn er al meer gegaan”. „Maar lijk”, vraagt een ander, „hoe kom jij zoo stom om zooveel oesters te eten, daar heb je natuurlijk ook kras bij gedronken”. „Ja mijnheer ik was zoo dom toen ik nog mensch was mijn maag is er van gebarsten daaraan ben ik overleden”. „O hoe akelig een gebarsten maagje, wat moet dat een pijn gedaan hebben”, merkt de spraakzame Annie op druk snuivende aan de eau de cologne. De wangen van de ongelukkige zijn blauwer en blauwer geworden en vallen meer en meer in, het is hem duidelijk aan te zien dat zijn aardsche gedaante niet lang meer duren zal.

„Hoe vind je dat nu wel, vriend, dat je dood bent”, vraagt Jan bescheiden, terwijl Luus zich dicht tegen hem aandrukt angstig als zij is bij het onder de oogen zien van den dood. „Dat weet ik nog niet, op de aarde vond ik het vreeselijk onder den blooten hemel te slapen, hoe het daar boven is weet ik nog niet, maar laat me in godsnaam gaan, anders kom ik beslist te laat”, Nauwelijks is dit woord gesproken of het lijk verheft zich en de stuurman houdt het broekje met de gescheurde bretels in zijn hand en het lijk vervolgt

en den volgenden dag van 1—3 rijksgeweer op de banen aan de Oostsingel. Het Bestuur hoopt dat velen, en vooral de jongere jaars mede zullen dingen naar de medailles. Deze middagen worden bij goede opkomst allergezelligst, terwijl toch niet uit het oog wordt verloren dat men gekomen is om elkaars vaardigheid met het vuurwapen te meten.

Sociologie??

In de gang van het Hoofdgebouw hangt een, met blauwe inkt geschreven, papiertje, mededeelende, dat hij, die voordrachten over Sociologie wil hooren, maar naar een bediende, ik geloof Bierhoff, moet gaan, dan kan hij daar een som gelds er voor storten. Moet nu die bediende inlichtingen geven over een cursus in Sociologie? Wie zal die cursus houden? Hoeveel uren zullen er aan gewijd zijn? Welke waar krijgt men voor z'n geld?

Waarom nu toch geen betere publicatie er aan gegeven. Ten eerste: belangstelling wekken voor 't onderwerp. Wat is Sociologie, waarom kan 't nuttig zijn, naar iemand daarover te gaan luisteren. Wie is die iemand? Doet 't er dan niet toe, wie een cursus ergens over geeft?

Maar Mijnheer, die met blauwe inkt schrijft, Mijnheer, toe, schrijf daar nu eens over in 't S. W.

Als dat je te veel moeite is, ga dan even naar Polderman, die zal, als hij over Sociologie, Studiebelenen hoort, popelen, om er over te schrijven.

Toe, Mijnheer, toe, niet alles blauw blauw laten. En de Redactie van 't S. W. zal heusch uw naam niet verklappen.

Toe, Mijnheer, toe!

S.

BOEKBESPREKING.

PROEFDrukKEN van de N. V. Chemigrafische Kunst-inrichting „s-Gravenhage”, Oranjeplein 48, Den Haag.

Alleszins goed afgewerkte platen, die bewijzen, dat de Kunstinrichting haar vak tot in de kleinste bijzonderheden verstaat.

Ontvangen Boeken:

HEPTAMERONEN van de Koningin van Navarra.

Uitg. J. C. Dalmeyer, Amsterdam.

DE WEG DER MENSCHHEID. Van Osiris tot Paulus.

Uitg. J. C. Dalmeyer, Amsterdam.

HOLLAND EXPRESS. 1 October.

HOLLAND EXPRESS. 15 October.

zijn reis naar boven tot grooten schrik van de omstanders, de dames wenden de hoofden af, hetgeen den stuurman noopt tot de geruststellende verklaring dat hij nog een Vriezenveensch onderbroekje aanhad, waarna enkele dames het hoofd weer van den stuurman afwendde, die smerig grinnikte achter zijn meteorbril en inmiddels scheikundig onderzocht de gebroken bretels en vond dat ze door oxaalzuur vrijwel verteerd waren. Waarop een van de heeren, die in de scheikunde deed, zeer gunstig opmerkte, dat hij hier dus te doen had met een breteloxalaat, waar om allen hartelijk lachten. Na dit lijk-intermezzo werd besloten een en ander te nuttigen, daar de meesten ten gevolge van de onfrissche lucht zich wat flauw begonnen te voelen. Weldra zaten allen dan ook om de tafel en het ondervondene maakte natuurlijk de hoofdinhoud van het gesprek uit. „Zeg Annie ik zou maar voorzichtig zijn als ik jou was”, merkte Jan op, die juist zag dat het vroolijke kind zich overmatig te goed deed aan een schapentong, „dat verteert lang zoo makkelijk niet als oesters”; allen lachen om deze kostelijke aardigheid. Het arme kind werd er verlegen van en dacht er over iets terug te zeggen, maar kon niets vinden, en de angst be kroop haar want ze meende reeds een overladen gevoel te hebben.

„Dames nog 10 minuten en we zijn er”, brult de stuurman, die bezig is de passagebiljetten na te gaan. „O! hoe heerlijk”, roept Annie, blij dat het gesprek een andere wending heeft genomen. „Wat zullen we een pret hebben, wippen, schommelen”. „En wat gaan wij doen, Jan” vraagt Luus, die nog altijd onder den indruk is van het gebeurde en wier oogen nog lichter blauw zijn geworden, zoodat het verschil met den hemel duidelijk te zien is.

(Wordt vervolgd).

BERICHTEN EN MEDEDEELINGEN.

D. S. M. G. „APOLLO”.

Het Bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

G. H. van Senden,	President.
F. J. M. Goslings,	Secretaris.
J. Goedhart,	Thesaurier.
J. H. Hinse,	Bibliothecaris.
W. A. N. Eggink,	Commissaris.

—o—

TECHNOLOGISCH GEZELSCAP.

Het Bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

D. P. Ross van Lennep,	Voorzitter.
Z. Th. Fetter,	1e Secretaris, Dunklerstraat 23, den Haag.
S. Tijnstra Fzn.,	1e Penningmeester.
R. de Brauw,	2e Secr.-Onder-Voorz.
Mej. E. J. Manson,	2e Penningmeesteresse.

Gekozen tot lid van de Centrale Commissie:

J. Ph. Korthals Altas.

Algemeene Vergadering op Vrijdag 29 October, 's avonds ten 8 ure, in de Zaal der Loge, Choorstraat 16a. Spreker de heer J. A. Heijmann, Scheik. Ing. Onderwerp: „Over Oestercultuur en onderzoek naar de zuiverheid van Oesterkweek- en bewaarplaatsen.”

—o—

PRACTISCHE STUDIE.

Door de welwillendheid van de heeren R. de Muralt, c. i. en Jacob van der Valk Lz. te Zierikzee daartoe in staat gesteld, deelt het Bestuur mede dat voor leden, in het bezit van het Candidaats-C. I.-diploma, kosteloos bij den Secretaris verkrijgbaar is gesteld een met talrijke foto's en teekeningen verduidelijkte brochure over:

I. Zinkwerken	} van gewapend beton.
II. Dijkverhooging	
III. Zee- en Strandhoofden	
IV. Balkenglooiing	
V. Spijkerplooiing	

C. G. KRALJENHOFF v. D. LEUR,
Secretaris.

Van Leeuwenhoeksingel 3.

—o—

ELECTROTECHNISCHE VEREENIGING.

Excursie naar Rotterdam op Vrijdag 5 November, naar het electrisch bedrijf der havenwerken en het stoomschip „Rotterdam” der Holland-Amerika lijn.

Verdere bijzonderheden worden per convocatiebiljet bekend gemaakt.

DELFTSCHE STUDENTEN-SCHAAKCLUB.

Daar het deze Vereeniging in den groentijd niet mogelijk was, de groenen met haar te doen kennis maken, heeft het Bestuur alsnog besloten, aan de 1e jaars deze gelegenheid te geven. Alle 1e jaars kunnen n.l. Vrijdag a.s. de Schaakavond bezoeken, die zooals altijd op de leeszaal der S. P. gehouden wordt. Ieder, die wat voor schaken gevoelt, zal naar het Bestuur hoopt, aanwezig zijn, om zodoende van eenige sympathie te doen blijken.

—o—

Zaterdag 30 October Samenkomst van „Groningen”, om 10 uur 's avonds, in Café „Bühler”.

AGENDA.

DEN HAAG.

Vrijdag 29 Oct. Geb. v. K. en W. Optreden van Solser en Hesse; 8 uur.

Schouwv. Ned. Tooneel: „De scheidingsreis”; 8 uur.

Zaterdag 30 Oct. Geb. v. K. en W.: 3e abonnementsconcert (serie A) van het Concertgebouworkest, onder leiding van Willem Mengelberg; soliste Ilona K. Durigo (zang); 8 uur.

Fransche Opera: „Les Huguenots”; 8 uur.

Diligentia: Invitatieconcert van „de Phonola”; 8 uur.

Zondag 31 Oct. Geb. v. K. en W. 1e Matinee van het Residentie Orkest onder leiding van mr. Henri Viotta, Solist Carl Flesch; 2¼ uur.

Maandag 1 Nov. Geb. v. K. en W. De Hagespelers: „De belangrijkheid van ernst”; 8 uur.

Dinsdag 2 Nov. Diligentia: Concert van het Boheemsch Strijkkwartet; 8 uur.

ROTTERDAM.

Vrijdag 29 Oct. Grootte Schouwburg. Rotterd. Tooneelgez.: „Maria Stuart”; 8 uur.

Zaterdag 30 Oct. Tivoli-Schouwburg. Nederl. Operette-Ensemble: „De Dollarprinses”; 8 uur.

Zondag 31 Oct. Grootte Schouwburg. Rotterd. Tooneelgez.: „Margaretha Gauthier”; 8 uur.

ROTTERDAMSCH KUNSTKRING.

Matinée op Zondag 31 October, des middags ten 2½ ure, in de Grootte Nutsaal, Oppert. Zang mej. Eveline Adema, Piano de heer Adolf Waterman, begeleiding mejuffrouw Jo Rijken.

Tentoonstelling van Werken van Théo. van Rysselberghe. Geopend van 23 October tot en met 21 November 1909, dagelijks van 10—4 uur.

ADVERTENTIEN.

TE KOOP:

een weinig gebruikte TAQUIMETER „Troughton” met Driehoet en Baken, twee Meetkettingen en twee Hoekmeetinstrumenten met Kijkers en Driehoeten.

Te zien en prijs aan te vragen: Filiaal Bouwmaterialhandel „STEENOORD”, Wagenstraat 129A, DEN HAAG.

C. MENSERT Pzn.

Gasfitter en Loodgieter.

OUDE DELFT 146.

J. HUURMAN,

HYPOLITUSBUURT 22.

Ruimste keuze

Hang- en Studeerlampen. :

: Gas- en Petroleumkachels. :

: Gascomfooren. Emailketeltjes.

➡ GUMMISLANGEN. ⬅

Zitbaden. Douchebaden. Voetenbaden.

➡ Verhuren van Kachels.

Bevolkingsregister.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS van DELFT;

Tot de ervaring gekomen zijnde, dat bij vele Studenten de onjuiste meening bestaat als zouden zij niet gehouden zijn zich in het Bevolkingsregister te doen inschrijven;

Vestigen de aandacht op art. 3, al. 2 der Wet van den 17en April 1887 (*Stbl.* n° 67), waarin is bepaald dat de werkelijke woonplaats van hen, die eene inrichting van onderwijs bezoeken, de woning is waar zij gedurende hun bezoek dier inrichting gehuisvest zijn;

en herinneren hen aan de volgende verplichtingen:

a. Bij vertrek uit en vestiging in de gemeente:

Zij die hunne werkelijke woonplaats uit eene gemeente van het Rijk naar eene andere gemeente overbrengen moeten hiervan aangifte doen aan het bestuur der gemeente van vertrek en uiterlijk binnen eene maand na hunne aankomst, onder overlegging van een verhuisbiljet, aan het Bestuur van de nieuwe woonplaats;

b. Bij verhuizing in de gemeente:

Ieder alleen wonend persoon, naar eene andere woning in de gemeente verhuizende, is gehouden dit binnen veertien dagen ten Raadhuize op te geven.

Verzuim dier verplichtingen wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste 14 dagen of geldboete van ten hoogste f 100,-.

De aangiften moeten geschieden aan het Bureau van Bevolking (bovenlokaal aan de achterzijde van het Stadhuis) geopend van 9—4 uur.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,

F. M. DE VRIES VAN HEYST.

De Secretaris,

L. A. BYBAU.

DELFT, 14 October 1909.

HONDEN-VLEESCHBROOD.
VIERKANTE CAKES, GEMERKT „FLORA”,
ZIJN DE BESTE VOOR UWE HONDEN,
30 CENTS PER KILO. 12¹/₂ KILO f 3,-
P. MAKES, Buitenwatersloot 151.

Boekhandel J. WALTMAN Jr.
BINNENWATERSLOOT 33.

Losse nummers verkrijgbaar van:

DE COURANT (alleen Maandagochtendnummer)	5 cent.
DE PRINS	6 „
DE WERELDKRONIEK	10 „
DE WEEK	15 „
DIE WOCHÉ	20 „
SPORTKRONIEK.	10 „
SPORTBLAD	10 „
REVUE DER SPORTEN	25 „
DE WARE JACOB	10 „
HOLLAND EXPRESS	12 ¹ / ₂ „
BUITEN	15 „
DE AUTO	10 „
DE SPORT	10 „
HET STUIVERSBLAD.	5 „
PAK ME MEE.	5 „
HET MAANDAGOCHTEND BLAD, (Sportnieuws)	5 „
HET LEVEN	9 „

Verschenen bij den Uitgever J. WALTMAN Jr.

CARLO AMORE. Een Liefde Cyclus

Prijs in Linnen Stempelband f 2,50.